

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Stvdio Perfectionis Libri Dvo

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

XI. Modus octauus, nonus, & decimus conceptæ præsentiaë Dei, per intellectum ex Regio apparatu in cœlis, variis figuris per imagines, viua fide in sacrosancta Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51132)

gnoscentur enim ij, qui intimo affectu Christo
compassi, in fenestris animi corporisque, patie-
tis Domini memoriam numquam depolice-
runt; cædentur reliqui, & in infernum demer-
gentur; saluabitur vero Rahab, & ascribetur
qui terram fidelibus amicisque Dei promissa
possidebunt; nosque cum ea partem habebim-
us: si enim filii, & heredes; heredes quidem Dei
heredes autem Christi: si tamen compatimur, &
conglorificemur.

Rom. 8.

C A P. XI.

*Modus octauus, nonus, & decimus con-
presentia Dei, per intellectum ex Regio
ratu in cælis: variis figuris per imagi-
nes: viua fide in sacrosancta
Eucharistia.*

*Modus o-
ctauus pra
sentia Dei,
quo confi-
deratur in
cælis appa-
ratu Regio.
Matth 6.
Lib. 3. de fi-
de orthod.
ca. 24.*

60. **H**actenus de exercitio memoriae
Intellectus nobis tres quoque mo-
suppeditabit: atque in primis illum quem
minus insinuare videtur, dum nobis orationem
normam præscribit. Sic orabitur, inquit: *Patres
ster, qui es in cælis.* quibus verbis Patres volun-
dicari, nos à terris ad cælos debere assurgere
transferri mente ac cogitatione. Hinc Iohannes
Damascenus orationem definit esse eleuationem
nem mentis in Deum. & fideles ipsi, naturam
quasi instinctu, (sicut apud Virgilium in *Georgi-
ca*

tu Christe
 que, patie
 deponere
 am demer
 scribetur
 promittit
 m habebit
 idem De
 imur, v
 e ingemiscit *Aeneas, Duplices tendens ad si- Virgil. Æ-*
 (*palmas*) cum ad Deum recurrunt, oculos *neid. li. 1.*
 usque attollunt in cœlum, quo nimirum
 us ipse transmittitur. Sic David orabat: *Psal. 140.*
Oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Psal. 120.
 oratio manuum mearum sacrificium vespertinum. *Psal. 137.*
 leuavi oculos meos in montes. & : Ad te leuavi oculos *Cur Deus*
 qui habitas in cœlis. denique: In conspectu Ange- *in cœlis esse*
 psallam tibi. A terra nempe, rerumque *dicatur in*
 renatum contagione & confortio, auel- *oratiore*
 nda est cogitatio atque affectus; ibique *Dominica.*
 ktuendus, vbi negotia magis seria, de-
 eterna salute tractandum est.
 Quare nobis formare conuenit ideam re-
 quas in cœlis inuenire, quas videre, ac mē-
 primere sine magno labore possimus. Hęc
 scripturis diuinis mutuabimur. *Isaias dicit se* *Isaias 6.*
 esse Dominum sedentem super solium excelsum &
 atum, & plenam omnem terram gloria eius.
 apum stabant super illud, alis senis contecti. Pro-
 Dauid vidit etiam Dominum, sed seden- *Psal. 79.*
 super Cherubim; quos magistros aut scientes
 interpretamur. Septem ergo habemus Domi- *Idea Maie-*
 um exercitu Angelorum, ex Seraphinis, velut *statis diui-*
 amma ardentibus, & Cherubinis aliisque *na in cœlo*
 itibus conflato. D. Ioannes in Apocalypsi, *regnantis.*
 ait, sedes posita erat in cœlo, & supra sedem se- *Apoc. 4.*
 & qui sedebat, similis erat aspectui lapidis iaspi-
 & vocabatur Fidelis & Verax. Caput eius *Apoc. 19.*
 capilli erant candidi tamquam lana alba, & tam- *Apoc. 1.*
 nix: & oculi eius tamquam flamma ignis: & in *Apoc. 19.*
 eius diademata multa. Facies eius sicut sol lucet *Apoc. 1.*

Apo. 4.

in virtute sua. Et iris erat in circuitu sedis similis visio-
ni smaragdinae. & in circuitu sedis sedilia viginti-qua-
tuor, & super thronos viginti-quatuor seniores seden-
tes, circumamicti vestimenti albis, & in capitibus
rum coronae aureae: & in circuitu sedis quatuor an-
lia, plena oculis ante & retro, & requiem non ha-
bant die ac nocte dicentia, Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus Deus omnipotens: & viginti-quatuor
res adorabant viventem in saecula saeculorum, &
tebant coronas suas ante thronum, dicentes: Dignum
Domine Deus noster, accipere gloriam, & honorem
virtutem. Item ex omni tribu filiorum Israel
decim millia signati: & turba magna, quam
merare nemo poterat. Ex quibus omnibus
cipi potest magnifica Regia, vbi summo
quique beatorum sedent, & honorem Dei
buunt singulari reuerentia. Praeter
Angelorum visuntur & Patriarcharum
phetarumque ordines, Apostolorum
Martyrum trophaea, Confessorum tur-
ginum ac ceterorum beatorum chori.

Apo. 7.

re si aliquoties meditatio instituat
fessio, facile erit aliquid concipere,
recipias ac referas, vbi de caelestibus
cogitare.

Phil 3.

Li. 9. Con-
fes. ca. 10.
Psal. 35.

Hoc sensu D. Paulus loquebatur, cum
ret, Nostra conuersatio in caelis est. & D. Augustinus
cum matre apud Ostia Tiberina. Inhibere
inquit, ore cordis in superna fluenta fontis tui,
vite, qui est apud te; vt inde pro capto nostro
quoquo modo rem tantam cogitaremus: cum
eum finem sermo produceretur, vt carnalium

ct. ratio quantalibet in quantalibet luce corporea
 illius vitæ iucunditate non comparatione, sed ne
 memoracione quidem digna videretur, erigentes
 ardentiore affectu in idipsum, perambulauimus
 cuncta corporalia, & ipsum cælum, vnde sol
 & stella lucent super terram. & paulo post:
 loquimur & inhiamus illi, attingimus eam mo-
 uentem toto icu cordis & suspirauimus, & reliquimus ibi
 & negatas primitias spiritus. & post multa: Tu scis, Do-
 ctus: Dignamur, quod illo die, dum talia loqueremur, & mundus
 nobis inter verba vilesceret cum omnibus delecta-
 m Israel. Tum ait illa: Fili, quantum ad me attinet,
 quam illa re iam delector in hac vita. quid hic faciam ad-
 mnisibus, & cur hic sim, nescio, iam consumpta spe huius sæ-
 culo. Quid hic facio? Hæc Augustinus. Solebat &
 Pater Ignatius, Societatis IESV fundator, fre-
 quenter Choroq. oculos in cælum attollere, fixeque il-
 lum intueri, summoque desiderio beatæ illius
 regionis accensus in hæc verba prorumpere:
 quam mihi sordet terra, dum cælum aspicio! Et sic. *Maffei*
 ubi quæritur ubi sit Deus per essentiam, presentiam, *in eius vi-*
 tur ex potentiam, non tamen se hic manifestat. Cæ- *ta.*
 ere, quæ cæli Domino, terram autem dedit filiis hominum.
 tibus vultum illi sedes est, terra autem scabellum pedum eius. *Psal. 113.*
 Nos tamen spe dumtaxat salui facti sumus: & licet *Isaia 66.*
 cum diu simus hospites & aduena, sed ciues sanctorum, & *Rom. 8.*
 Augustinus: tamen non habemus hic manentem ci- *Ephes. 2.*
 uatem, sed futuram inquirimus. Quid ergo mi- *Heb. 13.*
 tibus tuis, si spe, animo, desiderio in cælis cum Deo
 nostro cari exoptemus?
 Hic modus cum utilis sit gratisque omni
 vni recte sapienterque vtenti, tum maxime

opportunos est orantibus, quorum mens Deo attentius intendit: ad hoc enim natura, spiritus duce, orantem impellit & arrigit, ut oculos corporis animique in cœlum attollat, ac maneat uet. quod Moysen fecisse, & quidem Deo iubente, dum oraret, sacra testantur historia. Ierusalem id quoque fuit D. Francisco, qui subleuatus ad cubitos aliquot, interdum ad medietatem denique alias usque ad summos sagorum manebat: euebatur corpore recto, facie, oculis, manibusque in cœlum protensis.

*Bona in
eius vita
c. 13. Anto-
nin. 3 p. tit.
24. c. 2. §. 8.
In Chroni-
co Gallico,
lib. 6. c. 13. e
dito Pari-
sis an. 1600*

Facilitas modi huius hinc colligi potest, quod non minus Deus nos videat, eumque accipere videntem possimus, quam olim cœli solis & lunæ, qui militiam cœli adorabant, & astra omnia ac stellas, putabant enim (& quædam modo oculi ita iudicant) solem ac lunam habere oculos, totumque orbem contueri, & diebus suis omnia peruadere, atque occurrere, quæque patefacere ob quam etiam facile crediebant Deum suum orantes, & meritis percipiebant omnia perspicientem. Quid minus possimus tribuere? quid minus de eo credimus posse?

*Quomodo
Christus
ubique esse
dicatur.*

62. Quod de diuinitate diximus, de humanitate Christi dici potest: nã etsi in cœlo relictum ponamus, videt tamẽ omnia: nec cœli altitudo, nec diuisa intercapedo, aut domus tecta aut parietes impediunt, quo minus ipse videre nos, aut ipsi eum contempnari possimus. Certe videbat B. Stephanum generosum & magnanimum: & cum vult, se manifestat:

ECT.
mens De
tura, spir
oculos
c manus
n Deo
uistoria
qui su
mediam
orum
ulis, man
olligi p
eum qu
olim cu
orabant
m (& q
ac huma
ontuent
e oculis
a facile
merito
d minus
de eo
de huma
celo reb
nec celi
aut d
o minus
mpati
generat
est:

Stephanus cœlos apertos, & I E S V M *Act. 7.*
tem à dextris Dei. Ipse, tamquam principa-
minister confert gratiam in omnium Sacra-
mentorum administratione, sacrificat inuisibili-
bus incrementa mysteria: quia distantia locorum
nil præiudicat ei, qui potest & regit omnia, &
cuius verbo omnia obediunt.

Quod si concipiamus Christum Dominum
tamquam dextræ adhærentem, veluti virum
carnalem, cuius vultum vereamur, cuius merita
conspiciamus, cuius reprehensiones timeamus,
confilia exoptemus, amicitia delectemur: eisi re-
sola coram non sit secundum humanitatem
tam, quia (vt ait D. Augustinus) Christus Do-
minus quoad humanitatem omni loco esse nõ
possit: personam tamen eius, quæ Deus est, ubi-
que est, ideoque, vbicumque sumus, ipsa adest.

Deinde, supra diximus præsentem eum esse cœ-
lestem, qui omnia habeat ante oculos, perin-
de ac si iuxta rem ipsam eodemque loco confi-
deret: Christo vero Domino in cœlis existen-
tia omnia sunt conspicua, omnia aperta atque
explorata: quare eum præsentem reputare
possimus. Vnde idem Dominus Apostolis
dicebat: *Vbi sunt duo vel tres congregati in nomine*

*meo, ibi sum in medio eorum. & : Ecce ego vobis
sum omnibus diebus vsque ad consummationem
seculi.*
Sive ergo è cœlis prospicientem spectemus,
sive adhærentem nobis, non fallimur: nam &
vna persona præsens est, & cor nostrum in-
uenitur, & cogitationes nostras penitè cõsiderat.

V u 4 hinc

*Epist. 57.
de præsen-
tia Dei ad
Dardanũ.*

*Matth. 18.
Matth. 28.*

hinc voluit re ipsa aliquando ostendere te
 præsentem esse, qui de se magno affectu im-
 pulsi cogitarent; vti Mariæ Magdalenzæ, cuius
 cuncto post resurrectionem apparuit. Ceterum
 Raymundus in eius vita. Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Matth. 28. Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Ioan. 20. Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Raymundus in eius vita. Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.
 Praxim accurate exercebat, vti postea ostendit.

ac cubiculis admodū opportunus est, præ-
 orationis tempore. quia illico nos Deo
 amur, & illum in imagine præsentem effor-
 umus. hinc Petrus venerabilis Lector & No-
 inis sacri Patriarchatus legit in Synodo septi-
 ex Athanasii libro quarto contra Arianos, ac
 oncludit quod Beatus Athanasius indicaue-
 non esse duas adorationes imaginis & exem-
 aris, sed vnam: & quod nos Christiani, imagi-
 Christi & sanctorum Martyrum tenentes
 culantes, videamur nobis Christum & Mar-
 tes amplecti. *Qui enim, inquit, imaginem ado-
 rat, adorat etiam ipsum Regem: illius enim forma &
 pura est imago.* Item Ioannes Damascenus,
 oramus, inquit, figuram crucis: quia vbi est Christi
 quum, ibi & ipse erit. Refert D. Hieronymus epi-
 stola ad Eustochium, Paulam Romanam pro-
 ces esse lazaratam ante crucem Domini, quasi penden-
 sed non Christum cerneret, adorasse. quæ etiam
 quidem Bethlem ingressa, ait, & in specum Saluatoris introi-
 ubinde me audiente iurabat cernere se oculis fidei in fan-
 ut, quod panis inuolutum.

Et sane plurimos sanctorum Patrum qui, ad
 imagines orauerunt, sua non fefellit opinio.
 D. Thomæ coram crucifixi imagine oranti, &
 de studiis aliquid quærenti, tertio vox è crucifi-
 antatis reddita: *Bene scripsisti de me, Thoma.*

D. Antoninus Florentinus Archiepiscopus,
 sanctissimus iuxta ac sanctissimus, crucifixi ef-
 gie ad fundendas orationes utebatur in museo-
 s, in quo inclusus pernoctabat. Domesticus
 quidam nocte, putans se vocari à beato viro, ac-

Act. 4.
 tomo. 3.
 Conc.

Li. 4. de fi-
 de ortho-
 doxa, c. 12.
 Epist. 27. c.
 4.

Petrus Ri-
 bad. in eius
 vita.

Surius in
 vita eius,
 tomo. 3.
 sc

cessit primum: & cum ingenti luce locum vidit
 set coruscantem, furtive obseruans vidit sancti
 virum multo lumine illustratum, longe à terra
 sublimem, ad crucifixi simulacrum abreptum
 quod dulciter alloquens amplexibus stringen-
 bat, & lateri defosso oscula incredibili voluptate
 te perfusus, figebat. Hinc obseruatum, semper
 nem sancti viri mirabil suauitate deinceps frui
 respersum.

Pratum
spirit. scēt.
180. Refer-
tur act. 5.
Synodi Nic
2. sub sinē.

Abbas quidam Ioannes (vt refertur in Prae-
 spirituali) in spelunca morabatur, in partibus
 villæ quæ dicitur Sochus, viginti fere millibus
 ab Ierusalim. Habebat autem senex in spelunca
 imaginem immaculatę Domine nostre, De-
 nitricis semperq; virginis Marię, in vultu fere
 tē Christum Dominum & Saluatorem nostrum
 Quoties igitur abire volebat ad locum aliquod
 siue Ierosolymam ad adorandam sanctam ci-
 cem & venerabilia loca, vel in Sinai montem
 orationis gratia, siue ad Martyres distantem
 Ierosolymis multis prolixisque interuallis, accen-
 diebat candelam, & accendebat, vt sibi
 fuetudo erat, atque ad orationem stans, ad
 Deo, vt suum iter dirigeret, supplicans
 cebat ad Dominum, intendens in imaginem
 plius: Sancta Domina nostra, Dei genitrix,
 trix, quia longū iter iturus sum, diebus multis
 perficiendum, candelę tuę tu curam habere
 que (ne extingatur) iuxta propositum meum
 ferua: ego enim, adiutorio tuo comitante, iterum
 ripio. hisque ad imaginem dictis egrediebatur
 peractoque proposito itinere reuertebatur.

quando post mensem, sæpe etiam post duos & tres menses, nonnunquam post quinque & sex, & ita reperiebat integram candelam & candelentem, sicut eam (cum iter arriperet) dimiserat: & numquam hanc à seipsa extinguere vidit, neque de somno surgens, neque à peregrinatione rediens, neque ex eremo in speluncam emergens.

Cum Elisabeth Regis Hungariæ filia, & Lantgauenij Thuringiæ vxor, die quodam sollempniore Christiano rem diuinam auditura esset; primo statim contuitu crux Dominica, atque ea pendens imago Saluatoris, eam penitissime compunxit, compunctæ lacrymas excussit, & lacrymanti huiusmodi cogitationes ingessit: En creator & redemptor meus nudo corpore, mea causa ignominiosam in cruce oppertit mortem: ego vero misera, gemmis, auro, byllo, & purpura contexta, vitam cælestibus indignam beneficiis perdo magis quam ago. Iudæorum vallarunt opprobria: me numerosa circumdatam familia, aurea corona redimitam, cuncti mirantur, suspiciunt, honorant. Me miseram, me infelicem! sic illius obedio præceptis, beneficia reuoluo, vestigia sequor, qui me, cum non essem, creauit, perditamq; suo sanguine redemit? Tam intensæ autem hæ cogitationes fuerunt, vt destituto viribus corpufculo, ac facie tota in pallorem versa, repente regia

mu-

Sur. tom. 6.

Novem 19.

c.7. fol. 447

mulier humi velut exanimis prolaberetur, omnibus, qui eam stipabant, vehementi patore percussis; elataque foras tantisper sacris vultibus adspargere perseverantibus, dum stupore confante, compos mentis redderetur. Hæc in vita: quæ ab eo tempore adeo admiranda creditur, ut longe virtutibus illustrior ipsa eadem quam sanguine.

Optima ergo Praxis est, frequentes Dei Sacramentorumque imagines domi habere; quas benebenter videas, & ad orandum adhibeas.

Modus decimus presentia divina, qua in Eucharistia consideratur. Apoc. 4.

64. Alius modus est, per fidem Christum Dominum realiter animo, corpore, & Divinitate in Eucharistia existentem adorare. Eius oculis corporeis non videatur, certe contemplare nefas, non cogitare stupiditas, non contempnere propemodum infania est. Illic Dominum innumerabiles adorant Angeli, gloria & maiestate fulgentem. Cum Sacrificium offertur, quo ipse Dominus dominantium hostia immolatur, tota cælestis curia attendit; Pater excelsus omnibusque offerentibus, assistantibus, circumstantibus copiosa munera largitur. Quales nos decet, cum Angeli purissimi cum timore & tremore adsint, perpetuo occinentes: Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens.

Li. 6. de Sacramentis.

Ad illustrandam porro hanc Dei in Eucharistia presentis considerationem, & ad confirmandum ea quæ de Angelis assistentibus dicta sunt, magnopere confert quod B. Chrysostomus scriptum reliquit, ubi de sacrosancto altaris Sacramento, Considera, ait, quales manus illas administrant

CT.
 eretur, om
 enti pau
 facris vi
 stupore
 Hæc in
 iranda
 la eua
 es Dei Sa
 quas &
 deas.
 a Chri
 & Dm
 rare. Et
 certe
 non can
 inum
 ria. & m
 offertur
 ostia im
 ter exc
 bus, on
 uales al
 m timo
 es: San
 ys.
 in Eucha
 confirm
 dicta
 omus
 aris Sac
 ministr
 g

oporteat: qualem linguam, quæ verba illa effundat:
 denique re non puriorem sanctioremue esse conue-
 animam, quæ tantum illum tanque dignum spiri-
 receperit. Per id tempus & Angeli Sacerdoti
 & cælestium Potestatum vniuersus ordo cla-
 & locus altari vicinus, in illius hono-
 quimmolatur, Angelorum choris plenus est. id
 credere abunde licet vel ex tanto illo sacrificio,
 tum peragitur: ego vero & commemorantem
 quendam audiui, cum diceret, senem quendam, vi-
 admiriabilem, ac cui reuelationum mysteria mul-
 tiffimis fuerint detecta, sibi narrasse, se tali olim
 dignum habitum a Deo esse, ac per illud quidem
 repente Angelorum multitudinem conspexis-
 (quatenus humanus aspectus ferre poterat) fulgen-
 tibus vestibus indutorum, altare ipse circumdantium;
 que sic capite inclinatorum, ut si quis milites præ-
 ante Rege stantes, videat. id quod facile mihi persua-
 dit. Item & alius quidam mihi narrauit, non il-
 quidem ab alio edoctus, sed dignus habitus qui & vi-
 ipse, & audisset, quod qui de vita hac emigraturi
 sunt, si mysteriorum huiusmodi cum pura ac munda
 scientia fuerint participes, spiritum efflaturi, ab An-
 gelis, illorum corpora satellitum more stipantibus, pro-
 ceperunt assumptum illud sacrum hinc recta in cælum ab-
 ducuntur.

Vtile corã
 Eucharis-
 tia versari

Atque hæc quidem Chrysostomus ex quibus
 duo ad praxim dicere sufficiet: quorum primũ
 utile admodum esse, coram Eucharistia medita-
 tionibus fundere, ac etiam frequenter versa-
 ri: vbi certo certius Dominum nostrum
 præsentem esse credimus: & propter
 solem-

sollemnes cærimonias, alraria, ornamenta, va-
pretiosa facile apprehendimus eius præsentiam
ex qua pius quidam horror & veneratio enas-
citur. Alterum est, quod ille idem in corpus
strum se transfundi patiatur: unde non mo-
præsentem cernimus, sed & sentimus ac ge-
mus. ideo D. Paulus: *Empti estis pretio magni*
risicite & portate Deum in corpore vestro. Sed
reuerentia? quo timore? quo affectu? Consi-
ret qui excipit, sed maxime ille qui huic ex-
tio incumbit, vtrum Deus aliquid debuerit
cere vineæ suæ, vt eum præsentem haberet
& non fecerit.

C A P. XII.

Modus undecimus voluntati proprius
intime templum Deo colendo, suæ quieti
multibus hostiumq; iniuriis arcendis,
construit: sanctis Patribus fa-
miliaris.

Modus. II. 65.

Animam
nostram ef-
se domum,
templum,
tabernacu-
lum Dei.

I.

Epist. ad
Luciliū. 41.

Postquam, operantè intellectu, De-
um tamquam obiectum præsentem
constituimus: qui sequitur modus, affectu
conuenit. Illum, vt & facillimum, & vili-
mum, & præstantissimum, sancti Patres tam de-
strina quam vsu comprobarunt. Quid dico de-
tres? ne profani quidem auctores de eo ipso
cuerunt: inter quos Seneca: *Prope est, à te Deus*
cum est, intus est. It a dico Lucili, sacer intra nos